

Въ долнитѣ жгли на кръста релефи, подъ хоризонталното му рамо.

Лѣвиятъ релефъ изтрить, личатъ само уши на конь и следи отъ глава на ангелъ (?), въ самия жгълъ на кръста.

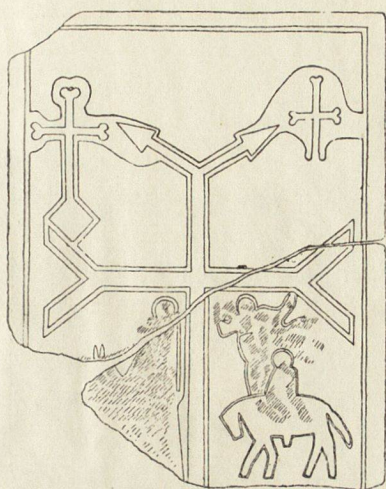
Въ дѣсния жгълъ конникъ съ прости линии, крачи на лѣво; главата на коня наведена; детайли не е имало. Надъ конника фигура на ангелъ хранителъ, почти изтрить; дветѣ му ржце вдигнати.

№ 191.

Въ църквата въ с. Факия (Бургаска околия) надгробни мраморни плочи отъ XVIII вѣкъ. Върху една отъ тѣхъ изображение на брадатъ конникъ съ калпакъ и голѣма чанта и тржба презъ рамото му, и ботуши.

Върху плочата:

Ἐνθ' ἔδε κῆτε ὁ δοῦλος
τοῦ Θεοῦ Μαρήνδζηρου
τοῦ Βούλκου ἔτος 1762 ¹⁾

фиг. 118.

Плочитѣ произлизатъ отъ Бинбѣльовската гробница, на източния край на с. Факия, до пжтя за с. Коджа букъ. Въ гробницата почиватъ состанкитѣ на знаменититѣ прадѣди на Стефанъ Караджа („Изъ запискитѣ на Балчо Нейковъ“).

Периодическо списание кн. XXXVII и XXXVIII, стр. 119—142. 1891 г. „Исторически материали“²⁾

¹⁾ Тукъ лежи рабъ божи Маринчо Вълковъ 1762.

²⁾ Въ с. Факия живѣли прадѣдитѣ на Стефанъ Караджа. Въ царуването на султана Селимъ I (1512—1520) единъ отъ тѣхъ, а именно Пейчо, е билъ даренъ отъ султана съ знаковетѣ на главатаръ на войницитѣ — калпакъ и чанта — съ особни белези, — като знакъ на свързанитѣ съ тѣхъ правдини. Въ с. Факия управлявалъ соня, който носилъ калпака и чантата; той билъ длъженъ да държи винаги известно число войници въ кулитѣ, отъ дветѣ страни на пощенския пжтъ, водещъ презъ с. Факия за Лозенъ-градъ; по-късно въ с. Факия имало ханъ (Мензилъ-хане), въ който промѣнявали конетѣ за царската поща.

Маринчо волилъ пленения въ Бендеръ шведски кралъ Карлъ XII въ Димотика; кралътъ гостувалъ у него.